

Dosarul nr. 2ra-669/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: V. Hadîrcă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Tarlapan,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Tarlapan
împotriva lui Stanislav Cosenco și Boris Echimov, intervenient accesoriu notarul
public Rodica Semionova cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și
determinarea cotelor-părți din averea succesorală,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Mihail Tarlapan și a fost menținută hotărârea din 14
decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 23 noiembrie 2015 Mihail Tarlapan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Stanislav Cosenco și Boris Echimov, intervenient accesoriu notarul
public Rodica Semionova cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și
determinarea cotelor-părți din averea succesorală.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 2 februarie 1996 între Iurie
Tarlapan și Oxana Echimova a fost încheiată căsătoria care a fost înregistrată sub nr.
129.

A menționat că în timpul căsătoriei, părinții Iurie Tarlapan și Oxana Tarlapan
au procurat apartamentul nr. 54 din str. Xxxxx nr. 9 mun. Chișinău, iar între timp, la
data de 22 iunie 2005 a decedat tatăl, Iurie Tarlapan.

După decesul lui Iurie Tarlapan, atât el cât și Oxana Tarlapan, nu s-au adresat
notarului cu cerere privind deschiderea moștenirii asupra 1/2 cotă-parte din
apartamentul menționat, deși au rămas să locuiască împreună în acest apartament.

A relatat că între timp, Oxana Tarlapan s-a recăsătorit cu Stanislav Cosenco,
care a rămas să locuiască cu dâșii în apartamentul nr. 54, din str. Xxxxx 9, mun.
Chișinău.

Ulterior, Oxana Tarlapan a plecat în regiunea Odessa, Ucraina, unde a și
decedat la 13 aprilie 2014.

Astfel, a relatat că împreună cu bunelul său Boris Iachimov, au mers la notarul
public Rodica Semionova, pentru a deschide dosar succesoral pe numele defunctei

Oxana Tarlapan, unde în rezultatul prezentării tuturor actelor solicitate, au fost informați că moștenitorilor Mihail Tarlapan, Boris Echimov și Stanislav Cosenco le revine câte 1/3 cotă-parte din apartamentul nr. 54 din str. Xxxxx 9, mun. Chișinău.

A explicat că la 4 septembrie 2015 a adresat notarului Rodica Semionova o cerere prin care a arătat că 1/2 cotă-parte din bunul imobil asupra căruia s-a deschis moștenirea este dobândită în timpul căsătoriei lui Iurie Tarlapan și Oxana Tarlapan, însă ultima nu s-a adresat către notar de a deschide dosarul succesoral în privința bunului în devălmășie al soților.

Totodată, prin cererea adresată a solicitat includerea în masa succesorală a dosarului de moștenire a defunctului Iurie Tarlapan, decedat la 22 iunie 2005 și a bunului imobil - apartamentul nr. 54 din str. Xxxxx 9 mun. Chișinău, cu eliberarea certificatului de moștenitor legal asupra 1/2 cotă-parte din imobilul vizat.

Prin scrisoarea nr. 02- 6/295 din 2 octombrie 2015, eliberată de notarul public Rodica Simonova, a fost informat să se prezinte toți moștenitorii la sediul biroului notarial, pentru a primi certificatele de moștenitor legal.

Reclamantul a considerat că modalitatea de atribuire a câte 1/3 cotă-parte fiecărui moștenitor, nu este corectă, deoarece după decesul părinților, dânsul este unicul moștenitor legal, de clasa I , care a rămas să locuiască în bunul succesoral.

A declarat că moștenitorilor, Boris Echimov și Stanislav Cosenco le revine câte 1/6 cotă-parte din ap. 54, situat pe str. Xxxxx 9, mun. Chișinău.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 1516 Cod civil.

A solicitat constatarea faptului acceptării succesiunii prin intrarea în posesie asupra 1/2 cotă-parte din bunul succesoral a tatălui Iurie Tarlapan, determinarea cotelor-părți din averea succesorală rămasă după defuncta Oxana Tarlapan cu atribuirea cotelor-părți, după el (fiul) - 2/3 cotă-parte, Boris Echimov (tatăl defunctei) - 1/6 cotă-parte și Stanislav Cosenco - 1/6 cotă-parte din apartamentul nr.54, situat pe str. Xxxxx 9, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Tarlapan împotriva lui Stanislav Cosenco și Boris Echimov, intervenient accesoriu notarul public Rodica Semionova cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și determinarea cotelor-părți din averea succesorală, a fost respinsă.

La 27 decembrie 2017 Mihail Tarlapan a declarat apel împotriva hotărârii din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Mihail Tarlapan și a fost menținută hotărârea din 14 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 1432, art. 1433 alin. (1) lit. b), art. 1499 alin. (1) lit. a), art. 1500 alin. (1), art. 1516 alin. (3) și (4) Cod civil.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la respingerea cererii de chemare în judecată.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, în condițiile în care Mihail Tarlapan a acceptat succesiunea prin depunerea la data de 5 septembrie 2014 a declarației de acceptare a succesiunii la notar, cerința privind constatarea faptului acceptării succesiunii prin intrarea în posesie asupra 1/2 cotă-parte din bunul succesoral a lui Iurie Tarlapan nu este întemeiată, având în vedere că nu poate fi constatat faptul

acceptării succesiunii prin intrarea în posesiunea patrimoniului succesoral în cazul depunerii declarației de acceptare a succesiunii.

De asemenea, instanța de apel a menționat că Mihail Tarlapan în calitate de moștenitor, acceptând succesiunea prin declarația de acceptare a succesiunii înaintată notarului, nu poate solicita determinarea cotelor-părți din averea succesorală, în lipsa unui certificat de moștenitor legal în care să fie indicată componența patrimoniului succesoral și a cotelor succesorale ale fiecărui moștenitor.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 18 ianuarie 2019 Mihail Tarlapan a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, precum și au fost apreciate în mod arbitrar probele.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 septembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 18 ianuarie 2019, este în termen.

La 6 martie 2019, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimații Stanislav Cosenco, Boris Echimov și notarul public Rodica Semionova, nu și-au valorificat dreptul procedural și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Tarlapan, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihail Tarlapan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Mihail Tarlapan.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Mihail Tarlapan, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva